

עפ"ת 47893/09/19 - אחמד מחאמיד נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 47893-09-19 מחאמיד נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 14116717134

בפני	כבוד השופט מאזן דאוד
המערער	אחמד מחאמיד
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

פסק דין

1. לפני ערעור על החלטת בית משפט לתעבורה בחיפה מיום 29.8.19, בגדרה דחה בית משפט קמא, בקשת המערער להארכת מועד להישפט בגין הודעת קנס שמספרה 14116717134.
2. המערער, טען כי הוא כופר בביצוע העבירה, והתשלום שבוצע על ידו ביום 11.4.18 בוצע אך ורק בשל העובדה שהשוטר שרשם את הדוח לא ציין בפניו ולא פירט בגוף הדוח כי יירשמו לחובתו 6 נקודות.
3. בית משפט קמא דחה את הבקשה וציין כי נקודת המוצא שתשלום הדוח מהווה הודאה בביצוע העבירה ורק במקרים חריגים תתאפשר הארכת מועד לאחר תשלום הקנס.
4. בית משפט קמא יצא מנקודת הנחה כי טענתו העובדתית של המערער, ביחס לאי פירוט הנקודות בגוף הדוח היא נכונה. עם זאת, קבע בית משפט קמא כי אין הדבר מהווה עלה להארכת המועד לאחר תשלום הקנס.
5. בית משפט קמא סבור כי חלוף הזמן בין מועד ביצוע העבירה לבין הגשת הבקשה להארכת מועד להישפט, אי מודעות מטעם המערער למספר הנקודות אין בה כדי להצדיק הארכת מועד להישפט, בין היתר נוכח הזמן הרב שחלף ממועד הנפקת הדוח עד למועד הגשת הבקשה והפנה לרע"פ 9018/14 סלימן נ' מדינת ישראל.
6. בית משפט קמא סבר כי השיהוי הניכר מיום ביצוע התשלום ועד למועד הגשת הבקשה די בו כשלעצמו

להצדיק את דחיית הבקשה.

7. באשר לכשלים הראייתיים, שהצביע עליהם המערער שעיקרם מהימנות גרסת השוטר, סבר בית משפט קמא כי אלה יכולות להיות בעלות משקל לו התנהל הליך הוכחות. אך אין בכשלים שהצביע עליהם המערער כדי להחזיר את הגלגל לאחור ולהשיב את המערער מהודייתו.

8. המערער לא השלים עם החלטת בית משפט קמא והגיש את הערעור שבפניי, במסגרתו חזר ושטח בפני את כל הטענות שהועלו בפני בית משפט קמא.

הכרעה;

9. מלשון סעיף 229 (ח) לחסד"פ עולה, כי עם תשלום הקנס הרשעתו של המערער השתכללה והוא נשא את עונשו במלואו. על פי ההלכה הפסוקה, הארכת מועד להישפט שעה שהקנס שולם היא אפשרית בנסיבות חריגות ביותר; כמו למשל, אי ידיעה וחוסר יכולת הנאשם לדעת אודות הדוח או כאשר בסמוך לקבלת הדוחות הנאשם לקה במחלה קשה, ראו: רע"פ 2096/07 **כוכבי נ' מדינת ישראל**.

10. הוראות המחוקק בתקנה 69 א' (ד) לת"ת בדבר החובה לציין מספר נקודות הנוצרות לנהג עקב ביצוע אותה עבירה בדו"ח או לחילופין מספר טלפון שבאמצעותו אפשר לברר את מספר הנקודות, לא קוימה, זו נקודת המוצא להכרעה בערעור שלפני. טענת המערער שיש בה ערבוב בין הדין הפלילי לבין המישור המנהלי, היא למעשה ששילום את הקנס, וחשב לתומו שבכך תמו תלאותיו ועונשיו עקב הדו"ח, ללא השלכות במישור המנהלי. טעות זו גרמה לתשלום הקנס ודי בה כדי להצדיק, את הבקשה להארכת מועד, חרף, תשלום הקנס.

11. אני סבור כי צדק בית משפט קמא בקביעתו, שהעדר פירוט נקודות בדו"ח, אין בו כדי ליצור עילה להארכת מועד להישפט. סעיף 230 לחוק סדר דין פלילי לא נועד לאפשר לעקוף את קביעות המחוקק בדבר שיטת הניקוד -ראו: רע"פ 8798/10 **נתנאל רפאלוב נ' מ"י, הש' ע. ארבל**, 17.1.11; רעפ 2304/19 **ויסאם חאטר נ' מדינת ישראל**

ברע"פ 9018/14 סלימאן נ' מדינת ישראל נקבע:

"יש להוסיף כי אף אם נעדר פירוט הנקודות מהדו"ח, אין בכך כדי להביא בהכרח לביטולן של הנקודות האמורות (ראו: עע"מ 2077/11 נדב נ' מדינת ישראל - משרד התחבורה (09.11.2011); רע"פ 6610/10 למ נ' מדינת ישראל (03.11.2010)), וממילא שאין בכך כדי להצדיק מתן הארכת המועד להישפט.."

עמוד 2

12. זאת ועוד, צדק בית משפט קמא כאשר קבע כי הבקשה הוגשה בשיהוי רב, ממועד ביצוע התשלום, ודי בשיהוי-של מספר חודשים ממועד ביצוע התשלום, כשלעצמו, כדי להצדיק דחיית בקשה להארכת מועד, ואין עילה להתערב בקביעתו זו.

13. אני סבור כי צדק בית משפט קמא כאשר קבע כי הכשלים הראייתיים שהצביע עליהם המערער אין בהם כדי לייצר עילת עיוות דין, משהמערער לא טרח להגיש בקשה להישפט במועד ואף שילם את הקנס. בנסיבות אלה, אין בכוחן של הכשלים שהצביע עליהם המערער כדי להוליד עילת עיוות דין המצדיקה הארכת מועד להישפט, בפרט כאשר גרסת המערער שנרשמה בדו"ח יש בה ראשית הודאה בביצוע העבירה.

14. מכל האמור אני מורה על דחיית הערעור.

ניתן היום, כ"ו תשרי תש"פ, 25 אוקטובר 2019, בהעדר הצדדים.